

"En geen gejack aan de groeve,"

Kom ik de overgesubsidieerde Maoïst Blindhout tegen in de sociëtetit Arti, die op kommunistische grondslag lesjes mag geven aan een Chinese akademie, loopt ie met zijn hele bovenlijf in een gips corset omdat ie naar de mode van The Seventies een racefiets had aangeschaft en de afdaling maakte op een grindpad waar hij een salto maakte die in kindercircus Elleboog niet had mis staan en ongelukkig terecht kwam en hij had al geen nek die het aanzien waard was. Laat ik de Case verder maar rusten. Mijn kunstenaarschap is bijv. geen vrijblijvende vrijetijdsbesteding op de goed geïsoleerde, c.v. ver warmde zolder van een nieuwbouwrijtjeswoning in de Vinex. Ik zit ook niet in de wereld van de goed geoutilleerde erotische massage salons of het drugsrunners milieu. Ook de liquidaties heb ik ver achter mij gelaten want met 7 miljard mensen is er geen be ginnen meer aan. Je legt er eentje neer en op hetzelfde moment ontspruiten er weer 10000 Mani acs aan de baarmoedermond. Mijn hele artistieke attitude is niet alleen een way of life, maar ook een manier om reacties uit te lokken. Laat ze maar wakker worden die gesubsidieerde collegaatjes, de onnozele praters met de verwaten koppen die maar doorleuteren over het creatieve proces. Een achterhaald onderwerp. Typisch Seventies. Ronde brilletjes Socio talk. Stinken deden ze toch al, niet alleen uit de gupl maar ook uit de bek. Staat er verleden zomer zo'n artistieke knakker op twee centimeter afstand van mijn neus te krijsen in de Bourgogne. En ruiken dat het deed! Dus zeg ik heel rustig: ga naar huis, je tanden poetsen! Je stinkt uit je bek, man! Komt een kunstenaar bij de dokter. Het zijn toch grotendeels psychiatrische gevallen en labiele, ka rakterzwakke ex S 5 lijdens die de militaire dienst zijn uitgebonsjoerd, dat zegt toch genoeg? En om welke reden zijn ze niet gelijk standrechtelijk geëxecuteerd? Wie ons land met de blanke toppen der duinen niet wil verdedigen heeft geen bestaansrecht. Ausradieren dus met het gummetje van de krijgsraad te velde. Achter de bosjes waar de homos en de kabouters wonen. Moderne kunstenaars? Hou toch op! Ingedommelde zuigelingen die zich met hunne tevreden tandeloze zuigmondjes wanen in een we reld van roze baby talk, slechts begrensd door de rand van de wieg en de zulveren rammelaar en de gesubsidieerde bijtring als roeptoeter. Begrijp het toch. De artiest die U hier toe spreekt is een gigantische steen des aan stoots en een ieder zal hem moet en heffen, edoch zich er helaas regelmatig aan vertillen en deerlijk verwonden! Net goed! Men kent de maat van zichzelf weer eens niet in de artistieke sien. Ik ben gotsijdanck een kunste naar wiens werken nu al de decennia overleven. Wist U dat al mijn tussen 1968 en 1977 door het Rijk der Nederlanden aangekochte tekeningen, schilderijen en gra fiek de erecode BCW (Bijzondere Culturele Waarde) dragen? Ik kreeg van de week nog een brief van de mij zeer toegenegen, succes volle, aantrekkelijke kunsthandelaars Janna van Zon, die ik sinds 1969 al ken en mij nu schreef dat mijn beeldend werk inter nationale allure heeft en zo is het ook, dat heeft zij heel goed en heel scherp gezien! En of ik daar blij mee ben, want ik heb haar altijd hoog gehouden! Kom er maar eens om! Wat zou ik vergramd zijn? Oj? Ik sta nog steeds voor de volle 100% achter de standpunt en van Dieuwke Bakker van Galerie Mokum! Ja; er is alle reden voor jaloezie onder de gristelijke kunstenaars van Christian Artists of het griffermeerde Art Revisited! Ze hebben op zijn best een haat liefde verhouding met mij, omdat ik de W.F. Hermans ben van het schilderkunstig realisme. Weet U wat de fijngristelijke, gniepige collegaatjes het liefste zouden willen, die gluiperdjes? Nou? Rusten in mijn derde oksel, de middelvinger diep tussen mijn glad geschoren, gezalfde, geparfu meerde billen gepriemd als drijfanker, maar die plaats is helaas niet meer vacant: ik heb namelijk meer gegadigden in mijn tegennatuurlijke balboekje achter in staan en dat heeft niets te maken met een eventuele twijfelachtige serostatus of een sexuele afwijking, want ik ben kernegezond en hyperpotent na een mud Viagra. Zeker voor een kwartier en dan moet de klus toch geklaard

zijn. Zonder aantoonbaar recent gezondheidscertificaat komt er bij mij uit voor zorg niemand meer in en dan nog eis ik ter preventie een gasmasker, knie beschermers, latex werkhandschoenen, desinfecterende spray, een kunststoffen, knalgele valhelm met brandende mijn werkerskoplamp voor onder de de kens bij het gynaekologisch grot onderzoek! Die ingezonden brieven, die ik tussen 1983 en 2001 schreef? Vol van wijsheid en genade. Ik ben geen roomsgeel vla flipje. Ook geen Maria alhoewel ik in mijn stoutste dromen best een paar kei harde hormoontieten cup dubbel D zou willen hebben als het even kon en kasten vol sexy da mes lingerie, aangespare dildos in de maten Small, Medium, Large en Extra Large voor de jaarwis seling en een Buttplug voor Pasen. Inclusief regelmatig een grote doorsmeerbeurt van een goede minnaar c.q. minnares van het at letiese tiepe, die van een partijtje actief stevig anaal neuken houdt. Toch wordt er ondanks mijn seksjuwelen voorkeuren op de diverse kunstredacties bij het horen van mijn naam nog wel eens van schrik een bureau omver gekieperd, een salvo uit een Ingram machine pistool op een Velux dakraam bij nacht en ontij gelost, door mijzelf een computer uit de muur gerukt in de lokalen van het Friesche Sufferdje en de dienstdoende letterknecht neuriënd door het venster naar buiten geworpen, daarna de bouvier zijn ribben door zijn vacht geschopt en een brandende kolenhaard over het balkon naar beneden gesmeten, want als je in de huidige maatschappij niet duidelijk voor je eigen rechten op komt als metrosexuele machoman blijf je als niet gesubsidi eerd kunstartiest nergens. Ook dit ligt meer in de komische sfeer, dan dat er van directe bedreiging sprake is al moet men het niet al te bont maken want dan wordt het menes en kunnen de graftakken alsmede een stemmig boeket vol van de onberispelijke leliën des velds met een pakkende tekst op witte linten met gul den letters besteld worden. Koffie voor toe met een banketstaaf graag. En geen gejack aan de groeve, want dan kom ik half vergaan uit mijn kist, pak je recht op de bek en trek je er in, dan ben je verder van huis!

© januari 2020, fredvanderwal, BasicPublishing.nl